

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.I.27/2026/7.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, a 2026. április 28. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

végzést:

A kábítószer birtoklása büntette miatt Terhelt1 ellen indult büntető ügyben a Veszprémi Törvényszék 2026. január 29. napján kihirdetett 15.B.40/2024/89/I. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlott új személyazonosító okmányának száma: száml.

I n d o k o l á s:

[1] A Veszprémi Törvényszék 2026. január 29. napján kihirdetett 15.B.40/2024/89/I. számú ítéletében Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer birtoklása büntetében [Btk. 178. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont]. Ezért őt 5 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 200 napi tétel pénzbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 3.000,-Ft-ban állapította meg. Az így kiszabott 600.000,-Ft pénzbüntetés megfizetésére részletfizetést engedélyezett és rendelkezett a pénzbüntetés meg ne fizetése esetére az átváltoztatásról, a szabadságvesztés büntetésből a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, az előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztés büntetésbe történő beszámításáról, a bűnjelekről, valamint határozott az eljárásban felmerült bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére súlyosítás, a szabadságvesztés büntetés és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamának felemelése érdekében jelentett be fellebbezést.

[3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.251/2024/6-I. számú átiratában a vádlott terhére súlyosítás végett bejelentett fellebbezést fenntartotta. Rámutatott, hogy a felülbírálat terjedelme a fellebbezés iránya miatt korlátozott (Be. 583. § (3) bekezdés a) pont, 590. § (3) bekezdés) kiterjed az eljárási szabályok vizsgálatára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó, illetőleg az egyszerűsített felülvizsgálat körébe tartozó rendelkezésekre. A felülbírálat azonban nem terjed ki az elsőfokú ítéleti tényállás megalapozottságának a vizsgálatára az irányadó a másodfokú eljárásban (Be. 591. § (2) bekezdés a) pont). Álláspontja szerint a törvényszék a büntetőeljárási szabályok betartásával folytatta le az eljárást, majd a teljeskörűen a tárgyalás anyagává tett bizonyítékokon nyugvó tényállást állapított meg. A tényállásból a vádlott bűnösségére vont következtetést helyesnek, a bűncselekmény jogi minősítését törvényesnek találta. Hivatkozott arra, hogy a vádlott speciális bűnismétlő, korábban is már összeütközésbe került a törvénnyel azonos bűncselekmény miatt, valamint a személyében rejlő gátlástalanságra, társadalomra veszélyességének magasabb fokára utal az, hogy kiskorú gyermekei lakóhelyén rendezkedett be súlyos bűncselekmény elkövetésére. Ezen érvek mentén hangsúlyozta, hogy a törvényszék a feltárt büntetéskiszabási körülményeket nem a súlyuknak megfelelően értékelte, a különös részi minimumban megállapított tartamú

szabadságvesztés büntetést enyhének tartotta. Álláspontja szerint, különösen az egyéni visszatartó erőt csak súlyosabb joghátrány szolgálja. Felhívta a figyelmet arra, hogy helyesbíteni kell az ítélet indokolásában a [26] bekezdés utolsó szavát, tekintettel arra, hogy a Btk. 51. § (2) bekezdése értelmében ha a pénzbüntetést végrehajtandó szabadságvesztés mellett szabták ki, akkor a helyébe lépő szabadságvesztés végrehajtási fokozatára a szabadságvesztés fokozata az irányadó, ami jelen esetben fegyház.

[4] Indítványozta, hogy az ítéltábla a fellebbezéssel támadott ítéletet változtassa meg akként, hogy Terhelt1 vádlott szabadságvesztés büntetésének és közügyektől eltiltás mellékbüntetésének a tartamát emelje fel, egyebekben az ítéletet - az indokolás helyesbítését követően - hagyja helyben.

[5] A vádlott védője a fellebbviteli főügyészség átiratára írt észrevételében az ügyészi fellebbezést alaptalannak tartotta és az elsőfokú bíróság ítéletének helyben hagyása mellett érvelt azzal, hogy a kiszabott büntetés törvényes, arányos és megfelel a büntetéskiszabási elveknek.

[6] A nyilvános ülésen szóban a fellebbviteli főügyészség képviselője perbeszédét az átiratban írtakkal egyezően adta elő és az ott írtakkal egyező indítványt terjesztett elő a törvényszék ítéletének megváltoztatására.

[7] A vádlott védője a nyilvános ülésen előadott felszólalásában sérelmezte, hogy a tényállásban nem került rögzítésre, hogy milyen célból termesztette védenca a kábítószer. Ennek álláspontja szerint azért van jelentősége, mert a vádlott által előállítani szándékozott CBD olaj alkohollal nyerhető ki a kannabis növényből, mely eljárással elérhető, hogy THC tartalma nem lesz az elkészült terméknek. A 32 % ban egészségkárosodott vádlottnak ez volt a célja a kannabis termesztéssel. Utalt arra, hogy az a főügyészségi érvelés, mely szerint a gyermekei előtt termesztette a kábítószer a vádlott nem ok a súlyosításra, mert egyszeri termesztésről volt csak szó. Az írásbeli észrevételében írtakkal egyezően, a védenca oldalán felhozható enyhítő körülmények nyomtatékosításával érvelt amellet, hogy a törvényszék által kiszabott büntetés törvényes és arányos, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

[8] Terhelt1 vádlott utolsó szó jogán tett nyilatkozatában megbánásának adott hangot, hangsúlyozta, hogy 25 hónapot töltött már le a büntetéséből letartóztatásban. Az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

[9] A bejelentett fellebbezés tartalmára és a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjában rögzített felülbírálati korlátra figyelemmel, az ítéltábla a törvényszék ítéletének felülbírálata során a Be. 590. § (3), (5) és (7) bekezdései szerint járt el.

[10] A korlátozott felülbírálat keretében az ítéltábla vizsgálta a Be. 590. § (5) bekezdése alapján, hogy észlelhető-e olyan abszolút vagy relatív eljárási szabálysértés, amely miatt az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének lenne helye, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, ha a terheltet fel kell menteni vagy meg kell-e szüntetni az eljárást, illetve a bűncselekmény minősítése törvényes-e, továbbá vizsgálata a büntetés kiszabására

vonatkozó rendelkezést, amely jelen eljárásban a fellebbezés tárgya. Hivatalból vizsgálta emellett az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdéseket is.

[11] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság eljárásában nem észlelt olyan hibát, hiányosságot, amely az elsőfokú ítélet abszolút hatályon kívül helyezését eredményezhette volna, illetve olyan relatív eljárási szabálysértést sem, amely a másodfokú bíróság felülbírálatának akadályát képezte volna.

[12] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényálláshoz a másodfokú bíróság is kötve van, tekintettel arra, hogy a Be. 591. § (2) bekezdése alapján a másodfokú bíróság nem vizsgálja az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, ha a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján - a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezést támadva - jelentette be az ügyészség.

[13] A törvényszék a tisztességes eljárás feltételeit biztosította, a vádlott és védője szabadon élhettek kérdezési, észrevételezési, indítványtételi jogukkal. A bíróság betartotta a tárgyalás folytonosságára vonatkozó szabályokat is.

[14] Az eljárás során a vádlott és a védelem a bizonyítás anyagát megismerhették, azzal kapcsolatos álláspontjukat kifejezhették, védekezésüket előterjeszthették.

[15] Az ítéltábla az irányadó tényállás alapján helytállónak ítélte az elsőfokú bíróságnak a vádlott bűnösségre vont következtetését, helyes a cselekmény megnevezése és a minősítése is megfelel a büntető anyagi jogi szabályoknak.

[16] A törvényszék a büntetés kiszabása során irányadó büntetéskiszabási körülményeket maradéktalanul feltárta.

[17] A bíróságnak a törvényben meghatározott keretek között - figyelemmel a büntetési tételkeret irányadó középértékére is - olyan büntetést kell kiszabnia, mely szem előtt tartja a büntetés célját, figyelemmel kell lennie a tettarányosság, fokozatosság, és kellő egyéniesítés követelményeire, valamint a társadalomra veszélyesség fokára mind a cselekmény, mind az elkövető tekintetében, az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekre és igazodik a cselekmény konkrét tárgyi súlyához.

[18] A vádlott terhére rótt bűncselekmény 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, az irányadó középérték 7 év 6 hónap.

[19] Terhelt1 vádlott nem először került kábítószer-birtoklás miatt a hatóságok látókörébe, korábban az ügyészség ugyancsak kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmény, kábítószer-birtoklás vétsége miatt feltételes ügyészi felfüggesztést alkalmazott vele szemben.

[20] Terheltl vádlott esetében más büntetés, mint szabadságvesztés, törvényesen nem szabható ki.

[21] A vádlott a büntetőeljárás ideje alatt 2 évet töltött letartóztatásban, azóta rendezett családi körülmények között él, életvitele is rendezett.

[22] Az ítéltábla az összes büntetéskiszabási körülmény vizsgálata alapján – tekintettel a nagy számú és nyomatékú enyhítő körülményre figyelemmel - elsődlegesen az alanyi oldalt figyelembe véve nem találta szükségesnek hosszabb tartamú - szabadságvesztés büntetés kiszabását.

[23] A vádlottal szemben a törvényi minimummal egyező tartamban kiszabott szabadságvesztés büntetés a vádlott által elkövetett bűncselekmény konkrét tárgyi súlyának megfelel és megfelel az egyéniesítés és fokozatosság elvének is, az szükséges, arányos, alkalmas a büntetési célok megvalósítására. Súlyosabb büntetés kiszabása inkább lenne megtorló, mint visszatartó büntetés a vádlott esetében. Mindezekre tekintettel az ítéltábla az ügyészség súlyosításra irányuló fellebbezését nem találta megalapozottnak.

[24] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatának és a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának a meghatározása törvényes.

[25] A közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása is törvényes, annak tartama is megfelel az arányosság követelményének.

[26] A másodfokú bíróság a Be. 590. § (3) bekezdése szerinti korlátozott felülbírálat során, a Be. 590. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is. E körben megállapította, hogy az ítélet egyéb járulékos rendelkezései törvényesek.

[27] A jogi indokolásban az ítéltábla – a fellebbviteli főügyészség észrevételének felelően - helyesbítette az ítélet indokolásában a [26] bekezdés utolsó sorában a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére történő átváltoztatás esetére a szabadságvesztés végrehajtási fokozatára vonatkozó megállapítást. A Btk. 51. § (2) bekezdése értelmében ha a pénzbüntetést végrehajtandó szabadságvesztés mellett szabták ki, akkor a helyébe lépő szabadságvesztés végrehajtási fokozatára a szabadságvesztés fokozata az irányadó, ami jelen esetben fegyház.

[28] A fentiekben kifejtettek alapján a Győri Ítéltábla a Veszprémi Törvényszék 2026. január 29. napján kihirdetett 15.B.40/2024/89/I. számú ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján - a vádlott új személyazonosító okmánya számának rögzítésével - helybenhagyta.

Győr, 2026. április 28.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.	Szalai dr. Joánovits Krisztina s.k.	Dr. Élő András s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

Záradék:

Ezzel a végzéssel a Veszprémi Törvényszék 2026. január 29. napján kihirdetett 15.B.40/2024/89/I. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2026. április 28.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.
a tanács elnöke